

137

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 27 czerwca 1986 r.

w sprawie opłat za używanie radiowych urządzeń nadawczych, nadawczo-odbiorczych i odbiorczych oraz wysokości kar za zwłokę w uiszczaniu opłat.

Na podstawie art. 19 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za używanie radiowych urządzeń nadawczych, nadawczo-odbiorczych i odbiorczych, zwanych dalej „urządzeniami radiowymi”, ustala się opłaty, których wysokość określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. 1. Użytkownik urządzeń radiowych uiszcza opłaty za okresy roczne:

- 1) pierwszą — niezwłocznie po otrzymaniu zezwolenia.
- 2) w następnych latach — do końca lutego każdego roku.

2. Jeżeli użytkownik otrzymał zezwolenie na używanie urządzeń radiowych wydane w:

- 1) pierwszym kwartale — uiszcza opłatę za cały rok,
- 2) drugim kwartale — uiszcza opłatę za trzy kwartały,
- 3) trzecim kwartale — uiszcza opłatę za pół roku,
- 4) czwartym kwartale — uiszcza opłatę za kwartał.

3. W razie zrezygnowania z używania urządzeń radiowych, udokumentowanego zwrotem posiadanego zezwolenia, uiszczonych opłat nie zwraca się.

§ 3. W razie wydania zezwolenia na używanie urządzeń radiowych na okres do 3 miesięcy, wysokość opłat wynosi 50% opłaty rocznej, określonej w rozporządzeniu.

§ 4. 1. Jednostki budżetowe, organizacje polityczne lub społeczne uiszczają opłaty w wysokości 30% opłat określonych w rozporządzeniu.

2. Wysokość opłat za używanie urządzeń radiowych przez abonentów publicznych sieci radiotelefonicznych resortu łączności określa taryfa telekomunikacyjna.

§ 5. Za zwłokę w uiszczaniu opłat określonych w rozporządzeniu, trwającą dłużej niż 14 dni, pobiera się karę pieniężną w wysokości 20% opłaty rocznej.

§ 6. 1. Opłaty i kary za zwłokę — z zastrzeżeniem ust. 2 — pobiera Państwowa Inspekcja Radiowa.

2. Opłaty i kary za zwłokę z tytułu używania urządzeń radiowych małej mocy i radiokomunikacji amatorskiej, wymienionych w części V lp. 1, 2 lit. a) oraz lp. 3 załącznika do rozporządzenia, pobierają placówki pocztowo-telekomunikacyjne.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r. w odniesieniu do jednostek budżetowych, a w odniesieniu do pozostałych jednostek — z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: W. Majewski

Załącznik do rozporządzenia Ministra Łączności z dnia 27 czerwca 1986 r. (poz. 137)

OPŁATY ZA UŻYWANIE URZĄDZEŃ RADIOWYCH NADAWCZYCH, NADAWCZO-ODBIORCZYCH I ODBIORCZYCH

Lp.	Wyszczególnienie	Opłata w złotych
1	2	3
	Część I	
	Radiokomunikacja ruchoma lądowa	
	A. Łączność dwukierunkowa	
	Używanie urządzeń radiowych — opłata roczna:	
	a) stacji bazowej jednokanałowej współpracującej z urządzeniami ruchomymi w liczbie:	
	— 1 do 4 urządzeń	21.000,—
	— 5 do 9 urządzeń	15.000,—
	— 10 i powyżej	10.000,—

1	2	3
	b) stacji bazowej wielokanałowej o liczbie kanałów nie większej niż 3, współpracującej z urządzeniami ruchomymi w liczbie:	
	— 1 do 4 urządzeń	60.000,—
	— 5 do 9 urządzeń	45.000,—
	— 10 i powyżej	30.000,—
	c) stacji bazowej wielokanałowej o liczbie kanałów większej niż 3 — za każdy kanał	50.000,—
	d) stacji przewoźnej lub noszonej	2.000,—
	B. Łączność jednokierunkowa	
	Używanie urządzeń radiowych — opłata roczna:	
	a) każdego urządzenia do zdalnego sterowania maszynami	2.000,—
	b) urządzeń wchodzących w skład jednej sieci przywoławczej wykorzystującej urządzenia nadawcze o mocy w.c.z.:	
	— do 1 W	10.000,—
	— powyżej 1 W	25.000,—
	C. Łączność pomiędzy punktami stałymi	
	Używanie urządzeń radiowych — opłata roczna:	
	a) za 2 urządzenia tworzące jedną relację stałą do 10 km	50.000,—
	b) za 2 urządzenia tworzące jedną relację stałą powyżej 10 km	100.000,—
	D. Rezerwacja kanału radiowego	
1	Rezerwacja kanału radiowego na okres 2 lat w celu realizacji łączności ruchomej — opłata roczna:	
	a) jednego kanału	20.000,—
	b) każdego następnego kanału — do 3 kanałów	25.000,—
	c) każdego następnego kanału — powyżej 3 kanałów	50.000,—
2	Rezerwacja kanału radiowego na okres 2 lat w celu realizacji łączności stacjonarnej — opłata roczna: — wzrost opłaty określonej pod lp. 1 o 50%	
3	Przedłużenie rezerwacji kanału radiowego powyżej 3 lat — wzrost opłaty rocznej, określonej pod lp. 1 i 2 o 50%.	
Część II		
Radiokomunikacja morska i żegluga śródlądowej		
	Używanie urządzeń radiowych — opłata roczna:	
	a) stacji lądowej w służbie morskiej i żegluga śródlądowej	11.000,—
	b) stacji pokładowej w służbie morskiej i żegluga śródlądowej	6.000,—
	c) stacji lądowej i pokładowej dla celów sportowych i szkoleniowych	1.000,—
Część III		
Radiokomunikacja lotnicza		
	Używanie urządzeń radiowych — opłata roczna:	
	a) stacji lądowej w służbie lotniczej	11.000,—
	b) stacji pokładowej w służbie lotniczej	6.000,—
	c) stacji lądowej i pokładowej dla celów sportowych i szkoleniowych	1.000,—
Część IV		
Radiokomunikacja stała		
	A. Stacje linii radiowych	
1	Używanie urządzeń linii radiowych — opłata roczna: — za 2 stacje linii radiowej, tworzące jedno przesłanie danej relacji	100.000,—

1	2	3
	— za 2 stacje linii radiowej tworzące każde następne przęsło danej relacji	150.000,—
	— za każdy kanał radiowy wykorzystywany w danej relacji	50.000,—
2	Rezerwacja kanału radiowego na okres 2 lat — opłata roczna:	
	— jednego kanału	25.000,—
	— każdego następnego kanału	50.000,—
3	Przedłużenie rezerwacji kanału radiowego powyżej 2 lat — wzrost opłaty rocznej o 50%.	
	<i>B. Stacje radiowe służby stałej</i>	
1	Wykorzystywanie kanału częstotliwościowego w łączu radiowym krajowym — opłata roczna	100.000,—
2	Wykorzystywanie kanału częstotliwościowego w łączu radiowym stałym międzynarodowym — opłata roczna	300.000,—
	Część V	
	Radiokomunikacja amatorska i urządzenia radiowe małej mocy	
1	Używanie radiostacji amatorskiej kategorii I i II — opłata roczna	300,—
2	Używanie kompletu (2 szt.) przenośnych urządzeń radiotelefonicznych kategorii IV na pasma częstotliwości radiowych powszechnego użytku (niechronione) — opłata roczna:	
	a) o mocy promieniowanej do 150 mW	300,—
	b) o mocy promieniowanej do 1 W	3.000,—
	c) o mocy promieniowanej powyżej 1 W	8.000,—
3	Używanie jednego kompletu urządzeń radiowych małej mocy innych niż wymienione pod lp. 2 lit. a), b) i c) — opłata roczna	300,—

138

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 10 lipca 1986 r.

w sprawie studiów doktoranckich i stypendiów naukowych.

Na podstawie art. 27 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 202) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W celu zwiększenia efektywności kształcenia kadr naukowych w dyscyplinach i specjalnościach deficytowych lub priorytetowych mogą być tworzone studia doktoranckie.

2. Studia doktoranckie mogą być tworzone w jednostkach organizacyjnych szkół wyższych, placówkach naukowych Polskiej Akademii Nauk, instytutach naukowo-badawczych lub samodzielnych placówkach typu naukowo-dydaktycznego, posiadających uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

3. Studia doktoranckie mogą być studiami środowiskowymi prowadzonymi przez jednostki, o których mowa w ust. 2, przy udziale kadr naukowych innych jednostek organizacyjnych oraz wykorzystaniu bazy aparaturowej

i socjalnej tych jednostek. Zadania poszczególnych jednostek organizacyjnych określają umowy zawarte pomiędzy tymi jednostkami.

§ 2. 1. Studia doktoranckie tworzone są za zgodą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego przez:

- 1) ministrów nadzorujących szkoły wyższe — w odniesieniu do jednostek organizacyjnych szkół wyższych,
- 2) Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk — w odniesieniu do placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk,
- 3) ministrów nadzorujących instytuty naukowo-badawcze lub samodzielne placówki typu naukowo-dydaktycznego — w odniesieniu do tych jednostek.

2. Właściwi ministrowie lub Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk zapewniają jednostkom, o których mowa w § 1 ust. 2 i 3, środki finansowe na prowadzenie studiów doktoranckich.